ZEEUWS Weerzien

Juni 2019 - eerste jaargang nr 3 | De gratis krant vol herinneringen | Stichting Zeeuws Weerzien

Pagina 3
voor onder je bol

Pagina 7
Hoezo gammele strandtent?

Pagina 9 en 12
Er wordt wat afgebreid in dit nummer

Een nieuwe krant, een nieuw geluid.
Zeeuws Weerzien omarmt
deze keer de zomer.

Strandplezier op Walcheren anno 1995
| Foto: Costselect Uitgevers, ZB, Beeldbank Zeeland, recordnr. 33116.

Lekker zomeren in Zeeland

door: Jan van Damme

De halmen kraken. Een oneindig zacht wiegend tarweveld, zondoorstoofd, de aren al naar de grond gebogen. Wachtend op de combine. De zeis, zouden we vroeger hebben gezegd. Maar die wordt niet meer gewet. Nu komt er luid ronkend vanuit de verte een geel gevaarte aangereden. Eenmaal op het land hapt die het graanveld binnen enkele uren weg. Als het strostof is gedaald, resten de stoppels, voorbodes van het najaar. Zo snel gaat de zomer.

Nog zonder mobieltje

Dit nog naar de drukkerij geurende nummer van Zeeuws Weerzien gaat over zomer in Zeeland. Hoe kan het ook anders. In zo'n eerste jaargang van een nieuwe krant vol Zeeuwse herinneringen kunnen we de seizoenen vieren. Vandaar dat u verderop de ijscoman tegenkomt en volop foto's van het strand toen nog niet iedereen op zijn mobieltje lag te kijken.

We begonnen dit verhaaltje met een boerenherinnering die nog steeds actueel is. Zomer in Zeeland en niet al te bestendig weer betekent dat u tot diep in de nacht de combines in de polders kunt horen grommen. Als ze van het ene naar het andere perceel verhuizen, zetten ze hun zwaailicht aan. Alarm, de oogst moet binnen worden gehaald voor het gaat regenen.
Dat is de ene kant van zomers Zeeland. De andere kant vinden we natuurlijk aan het strand. En op weg daar naar toe. Files kennen we niet in onze provincie. Alleen als het op een zonnige zaterdag of zondag boven de twintig graden wil zijn, dan komen ze en masse uit Brabant en het Ruhrgebied naar de Zeeuwse kusten gesneld. En verstoppen ze de wegen die niet op zo veel zonaanbidders tegelijk zijn berekend.

Oververhitte automobiel

Ook wij hebben herinneringen aan lome middagen aan de waterrand. Soms was het zand zo heet dat je sandalen aan moest om erover heen te kunnen lopen. Kastelen bouwden we, nooit sterk genoeg om de vloed te weerstaan. Toch voelden we ons de overwinnaar als de Noordzee over onze voeten spoelde.

Er was een tijd dat de meeste Zeeuwse families een rustig plekje onder hun parasol op de dijk zochten. Met uitzicht over het kleurige gesnater van al die mensen, die uren in een oververhitte auto hadden gezeten en nu op het veel te hete zand tegen elkaar zeiden dat Zeeland een zalig vakantieland was.
Wij zijn dat roerend eens met die gebronsde rustzoekers die verdwaald zijn in de stranddrukte.
Zomer in Zeeland was en is nog steeds het bezingen waard. Saskia en Serge zongen het al zo mooi verkeerd: 'Ochtend in Zeeland, de zon van de zeekant' – alsof de zon in het westen opgaat. Er is niet zo lang geleden een hele tv-serie uitgezonden die 'Zomer in Zeeland' heet. Opgenomen in Noord-Holland, dus dat kon geen groot succes worden. De mega hit van onze Zeeuwse BLØF-jongens en dat ene Vlaamse meisje brengt ons naar een strandhuis in Zoutelande. Maar erg warm is het daar niet.

Nee, als we de zomer in Zeeland willen vieren, dan zullen we dat zelf moeten doen. Met elkaar. En met een nieuw nummer van Zeeuws Weerzien, dat u warme herinneringen brengt aan nog lang niet vervlogen tijden.

Beste lezers,

Wat heeft u ons verrast met de vele berichten: per post, per email, van dichtbij tot ver over de Zeeuwse grens, van prachtige erfgoedkaarten tot zelfgemaakte creaties. Wij zijn er ontzettend blij mee!

Het is onmogelijk u allen persoonlijk te antwoorden. Daarom vanaf deze plek hartelijk dank voor uw waardevolle opmerkingen en mooie herinneringen. Blijf ons schrijven, wij putten hier inspiratie uit voor komende nummers. Dit kan per e-mail: weerzien@feestvanherkenning.info of stuur een kaartje aan:
Stichting Zeeuws Weerzien, Postbus 33, 4351 AA VEERE.

De redactie

Goede zorg begint met een verhaal

zorgt in zeeland
svrz

T. 0900-7879777 | zorglijn@svrz.nl | www.svrz.nl

SVRZ start specialistische zorg voor jonge mensen met dementie in Zeeland

Dementie wordt meestal geassocieerd met ouderen. Maar ook mensen onder de 65 jaar kunnen de ziekte krijgen. SVRZ start als aanbieder van dementiezorg in Zeeland specialistische zorg aan jonge mensen met dementie en hun familie en/of mantelzorgers. Dat doet SVRZ in een dagbehandeling en groepswoning voor jonge mensen met dementie. Een belangrijke aanvulling op de zorg in Zeeland!

Projectleider Laura van Regenmortel van SVRZ vertelt: “Bij dementie op jonge leeftijd merken de partner of andere mensen in de omgeving veranderingen op in het gedrag. Maar vaak herkennen ze deze niet als dementie. Er wordt eerder gedacht aan een depressie of een burn-out. Als blijkt dat het veranderde gedrag door dementie komt, geeft dat niet alleen duidelijkheid, maar helaas ook veel verdriet. Naast de zorg aan de mensen zelf is hulp aan familie en mantelzorgers dan ook erg belangrijk in de aanpak van SVRZ.”

Behandeling en beweging staan centraal

Vanaf september kunnen cliënten terecht bij de dagbehandeling in De Kraayert in Lewedorp. Een team van specialisten, zoals een fysiotherapeut en psycholoog, is aanwezig om de cliënten te begeleiden en te behandelen. Laura: “Omdat veel beweging goed is voor mensen met deze problematiek, zorgen we voor diverse actieve bezigheden. Denk aan fitness en tafeltennis. Ook kunnen ze werken in de naastgelegen tuin en is een klusruimte aanwezig.”

△ *Wandelen met cliënten*

Kwaliteit van leven

Begin 2020 opent SVRZ ook een groepswoning voor jonge mensen met dementie in Ter Schorre in Terneuzen. Laura: “Afhankelijk van het aantal cliënten starten we met een of twee groepswoningen. Elke woning biedt ruimte aan maximaal zes cliënten. Afhankelijk van de mogelijkheden van een cliënt, krijgen ze een persoonlijke leefcirkel. Deze vrijheid draagt enorm bij aan de kwaliteit van leven. De betrokkenheid en ondersteuning van partners, kinderen en andere familie vindt SVRZ erg belangrijk. Zij zijn daarom altijd welkom en mogen ook blijven slapen.”

Heeft u nog vragen?
Wilt u meer weten over de dagbehandeling of de groepswoning van SVRZ voor jonge mensen met dementie? Of heeft u behoefte met iemand te praten omdat u denkt aan dementie bij uzelf of iemand in uw omgeving? Neem dan contact op met een medewerker van de Zorglijn van SVRZ via zorglijn@svrz.nl of 0900 7879 777.

△ *Tuinieren met cliënten*

zorgt in zeeland
svrz

Kijk uit naar de volgende editie

Krantenjongen Loek Barendregt bezorgde het proefnummer van Zeeuws Weerzien in het Provinciehuis. De krant verschijnt in maart, juni, september en december.

Foto: Fotoatelier Karin den Boer.

Colofon

Zeeuws Weerzien is een gratis krant die 4x per jaar in een oplage van 50.000 wordt verspreid in heel Zeeland: in alle vestigingen van Bibliotheek Zeeland, zorg- en welzijnsinstellingen,gemeentehuizen, wachtkamers van huisartsen en fysiotherapeuten, musea, boekhandels en bij lokale ondernemers. Een overzicht van distributiepunten, alsmede een digitale versie van de krant, treft u op onze website. De krant komt tot stand in samenwerking met Stichting Feest van Herkenning, die bijeenkomsten organiseert waarbij het delen van herinneringen centraal staat.

Uitgever
Stichting Zeeuws Weerzien
Voorzitter Frans van de Velde
Postbus 33, 4350 AA Veere
www.feestvanherkenning.info/zeeuws-weerzien
weerzien@feestvanherkenning.info

Eindredactie
Jan van Damme

Redactie
Peter Blom, Zeeuws Archief
Johan Francke, ZB| Planbureau en Bibliotheek van Zeeland

Vormgeving
Leo Minnaard
Ramon de Nennie, decreet

Druk en advertentieverkoop
Meulenberg Media, Patrick Joossens
verkoop@meulenberg.nl

Coördinatie
Hanneke de Vroe, Zeeuws Weerzien
weerzien@feestvanherkenning.info

Bij het samenstellen van deze krant is met zorg getracht alle rechthebbenden m.b.t. beeld- en archiefmateriaal te achterhalen. Mochten personen of instanties desondanks van mening zijn dat (foto)rechten zijn geschonden, dan kunnen zij zich wenden tot de redactie via weerzien@feestvanherkennnig.info.

Deze editie is mede mogelijk gemaakt door

Stichting de Godshuizen

Verdwenen beroepen ...

de ijsventer

IJscokar van Moggré van café Tramzicht, links Arie Bos, rechts Piet Minderhoud | foto, 20 juli 1952, ZB, Beeldbank Zeeland, recordnr. 19540.

Wie heeft er in zijn jonge jeugd op een warme zomerdag nooit om een ijsje gejengeld bij zijn ouders? Gelokt door het geklingel van de bel van de ijscoman sprintte je met een gulden in je vuist geklemd de straat of het strand op. Het was zaak vader of moeder zo snel mogelijk over de brug te laten komen met de pecunia, want groot was het leed als het geluid van de ijscoman wegstierf en deze uit het zicht verdween.

door: Johan Francke

Ko de Laat omschreef in zijn gedicht 'ijscogevoel' kernachtig de mooie en pijnlijke herinneringen die de ijscoman ook na de kindertijd nog oproept:

Je hóórt de bel wel van de ijscoman
Maar kunt niet plaatsen waar ie nou vandaan komt
Het lijkt of ie er om het hoekje aankomt
Of is het toch nog één blok verder dan?

Je zoekt, men wordt weer een beetje kind
Je voelt een haast vergeten soort sensatie
En des te zoeter is de zelf-traktatie
Wanneer je dan die ijscowagen vindt

Soms herbeleef je ook het kleine lijden
Als je te laat bent en 'm weg ziet rijden

Hoewel de ijscoman of -vrouw strikt genomen geen verdwenen beroep is blijkt het vak, behalve op het strand, langzaamaan uit het straatbeeld verdwenen. Een van de langst verkopende ijscomannen moet Piet van Paasschen zijn geweest, die bijna 55 jaar ijsverkoper op het Veerplein van Kruiningen was, voordat hij in 1990 zijn bel aan de wilgen hing. Op zomerse dagen en bij evenementen trok de ijscoman er op uit met zijn kar. De kist van de ijskar bestond uit wit triplex dat binnenin met 'piepschuim' was geïsoleerd, want de koeling van het schepijs moest nog met ijselementen gebeuren. De kar was soms van aluminium (delen) en had bovenop doorgaans twee grote verchroomde deksels met een grote bol erop. De ijscoman zelf had een nette witte jas en een platte witte pet met zwarte klep. IJscoman Goedegebure uit Sint Annaland, die ijs ventte voor de firma van M.J. van der Maas, gebruikte voor de oorlog nog een gewone werkmanspet. Het ijs werd in een van biscuit gemaakt bekervormpje geschept. Doorgaans waren die van Loose's Biscuit dat in de herkenbare rode kartonnen dozen met blauw-wit opschrift werd geleverd. Voor de oorlog verkocht ook de firma Victoria ijsbiscuits.

IJs koop je tegenwoordig in de supermarkt of bij de snackbar en op het strand bij een electrisch aangedreven wagentje dat ook de koeling van de daarop geplaatste vrieskist verzorgt en moeiteloos over het zand voortbeweegt. Daar moesten ijsverkoper, paard en pony vroeger heel wat meer noeste kracht voor leveren. In Cadzand-Bad werd eind jaren zestig ijs aan het strand en op de campings verkocht met behulp van een pony die een wagen met één as voorttrok waarop een ijskist en parasol waren geplaatst. In de jaren vijftig trok ijscoman Piet Minderhoud over het strand van Domburg met zijn paard Sannie. Deze viervoeter was dit soort zware arbeid gewoon, want ze deed ook dienst voor een groenteboer uit Goes. IJscoman Ko van der Meule liet zijn ijskar in de jaren zestig door zijn Belgisch trekpaard door het mulle zand van het Domburgse strand ploegen voor uitbater Goedhart.

Enkele centen duurder

Ook Cees Schoonenboom had in de jaren vijftig en zestig vergunning om in Domburg ijs te venten. Hij bezat de uitspanning de Rode Leeuw aan de Markt in Domburg. Zijn vrouw Leentje ventte vaak met ijs bij de duinovergangen. Dat ijs in Domburg was in verband met de welgestelde toeristen vaak enkele centen duurder dan in de stad. IJscoman Roelse reed heel Westkapelle door en verkocht voor de oorlog zijn ijsjes voor 2, 3, 5 of 10 cent stuk. Grote befaamdheid verwierf mevrouw L. van Peene-Huibregtse (beter bekend als Leine de Kaks), die in de jaren zestig in streekdracht met een kar over strand trok en met haar rokken om in de zomerhitte ijsjes verkocht aan het heel wat luchtiger geklede badpubliek.

Wietske Kroonenberg krijgt een ijsje op koninginnedag 1961, Markt Goes | foto: Sal Kroonenberg, ZB, Beeldbank Zeeland, recordnr. 170050.

Anders dan op strand werden de ijskarren waarmee op straat werd geleurd doorgaans verbonden aan een rijwiel, zodat de verkoper bij het afnemen van klandizie zich snel enkele honderden meters kon verplaatsen naar nieuwe gegadigden. Voordeel van zo een kar was natuurlijk dat je deze bij elk evenement op de perfecte locatie kon parkeren om zo veel mogelijk ijsliefhebbers te bedienen. De Vlissingse ijscoman Jan van Ochten en zijn broer trokken met de ijskar van Van Hoeijdonk in de jaren twintig en dertig zelfs buiten de grenzen van die stad. Toch kon de ijscoman van dit weer- en seizoengebonden werk de schoorsteen niet het hele jaar laten roken. In Yerseke combineerde ijscoman Theeuw de Wee in de jaren twintig het vak daarom met dat van gemeenteomroeper. Voor beide activiteiten kon hij op het plein voor het stadhuis blijven. Over de activiteiten van de omroeper werd in het vorige nummer van Zeeuws Weerzien al bericht.

Bronnen: ZB, Beeldbank Zeeland, Beeldbank Zeeuws Archief, Tijdschriftenbank Zeeland, Ballustrada (oktober 2014) 54.

24 uur per dag bloemen bestellen
via onze webshop

www.flower-world.nl

Flower-World
bloemen & decoratie

Badhuisstraat 18 4381 LS Vlissingen

Tel. 0118-441979/441978

E-mail info@flower-world.nl

**Voorkom onzekerheden,
leg het vast bij uw notaris!**

SAUER & OONK
ADVISEURS & NOTARISSEN

Edisonweg 2a, 4382 NW Vlissingen
www.sauerenoonk.nl

Gratis inloopspreekuur op dinsdagen van 11.00 - 12.00 uur

Bel bij overlijden
0118 - 41 27 60

Een afscheid met een goed gevoel voor alle mensen op Walcheren
Als u het wilt zoals vroeger maar ook als u het liever wat eigentijdser heeft.

Monuta Adrienne Klein
Industrieweg 20, 4382 NA Vlissingen
T 0118 - 41 27 60
E aklein@monuta.nl
I www.monutaadrienneklein.nl

Monuta
Adrienne Klein
De steun bij ieder afscheid.

Vlak voor hen verdween het paalhoofd onder water

door: Jan van Damme

In elk nummer van Zeeuws Weerzien plaatsen we een fragment uit een boek van een Zeeuwse auteur. Schrijver Oek de Jong (1952) groeide op in Goes. In zijn roman 'Pier en Oceaan' (2012) speelt die jeugd in Zeeland een grote rol. De roman werd bekroond met de Gouden Uil, de F. Bordewijk-prijs en de Zeeuwse Boekenprijs. Hieronder volgt een fragment, waarin hoofdpersoon Abel aan de zomerse kust van Domburg verzeild is geraakt.

Na het zwemmen beklom Abel een van de paalhoofden. Halverwege het strand, bij een zandrug waar de palen grotendeels in waren verdwenen, kon hij er gemakkelijk op klimmen. Samen met Otto liep hij over het paalhoofd de zee in, hij over de ene rij, zijnbroer over de andere. Ze spreidden hun armen om in evenwicht te blijven en stapten van de ene paal naar de andere. Tussen de palen woelde de zee. Ze passeerden de plek waar de golven schuimend over de basaltblokken stroomden, de plek waar ze braken, de plek waar ze, steeds hoger opgestuwd, door de palenrijen schoven. Het wond hem op. Hij liep steeds verder de zee in, weg van het strand, weg van de mensen.

Ze stonden stil. Vlak voor hen verdween het paalhoofd onder water. Abel keek naar die ene paalkop die nu eens onder water verdween en dan weer bovenkwam. Hij stelde zich de rijen palen onder water voor.

'Pier en Oceaan' van Oek de Jong is verschenen bij Uitgeverij Atlas-Contact. In september komt de nieuwe roman uit van De Jong: 'Zwarte schuur'.

'Hoe ver zou het doorgaan?' vroeg hij zich hardop af.
'Nog wel een eind,' zei Otto, 'want het is nu vloed.'
Zwijgend stonden ze te kijken naar de zee, het licht van de ondergaande zon op hun gezichten. Van jongs af aan hadden ze samen naar dingen staan kijken - naar draglines en heimachines, naar polsstok springende jongens, naar waterpoloërs in het kanaal - en ze konden het nog steeds, zwijgend naast elkaar staan.
Behoedzaam liet Abel zich door zijn knieën zakken, steunde met zijn handen op de rand van de paal en ging zitten. Otto volgde zijn
voorbeeld. Abel keek langs de paal omlaag, naar het gedeelte onder water, begroeid met wier, en verloor zich in staren. Er dreef een school blauwe kwallen het paalhoofd in. Met elke golving van het water kwamen ze dichterbij. (...)
'Zet nou eindelijk dat idiote brilletje eens af,' beval zijn moeder.
Al weken ergerde Dina zich aan het ziekenfondsbrilletje met de bruin gecoate glazen dat haar oudste bij wijze van zonnebril was gaan dragen. Hij droeg het ook in huis. Het montuur was van draadstaal, de poten met het buigzame uiteinde werden achter de oren gehaakt. Dit type bril herinnerde haar aan armoede, aan armoedige mensen. Nu waren zulke brillen in de mode onder jongeren. Abel had er een opgeduikeld en vond zichzelf hoogst interessant met dat ding op zijn neus. Ze had hem betrapt terwijl hij zichzelf ermee in de spiegel stond te bekijken. Ze kon er niet tegen dat hij er zo bij liep.
'Zet dat ding af!'
'Ik bepaal zelf wat ik op mijn neus heb, mam.'
Abel las door in het boek met de foto van een blote zwangere buik op het omslag. Het liefst had Dina het boek met die foto uit zijn handen gerukt en het brilletje van zijn neus gegrist.

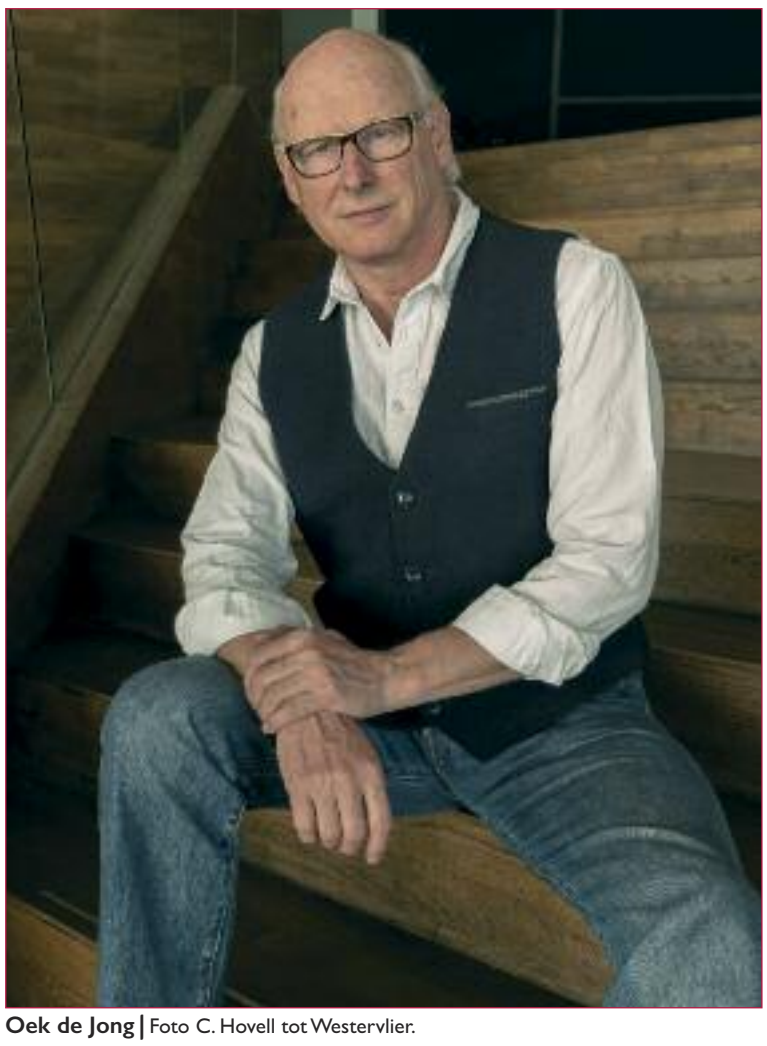

Oek de Jong | Foto C. Hovell tot Westervlier.

'Zet hem af!'
'Zeg, jongen...' begon zijn vader.
Om de spanning niet nog verder op te laten lopen zette Abel het brilletje af. Het begon ook hemzelf tegen te staan. Op school was erom gelachen. Op straat was hij de vrouw van de linksback tegengekomen, zwoegend op haar fiets, en het was hem niet ontgaan dat ze had moeten glimlachen toen ze dat artistiekerige brilletje op zijn neus ontdekte.

Na het eten liep hij in zijn eentje nogmaals over de palen van de golfbreker de zee in. De stilte was dieper geworden. Het was mysterieuzer voor hem dan de eerste keer om zich van het land te verwijderen. Hij passeerde de blauwe kwallen met hun lange uitwaaierende tentakels.
Hij kende ze alleen maar dood, glazig, als gestold, in het zand aan de vloedlijn. Zoals hij ze nu zag, doorschijnend in het doorschijnende water, had hij ze nooit eerder gezien. Hij liep tot hij op een paal stond waar de zee over zijn voeten spoelde. Hij wilde oplossen, weg zijn, ophouden te bestaan. Hij trok het brilletje uit zijn borstzak en wierp het in zee. Hij bleef staan op de paal en liet zijn voeten wassen door de zee. Maar er gebeurde niets, er veranderde niets.

Da was nog eens spannend ee

column: Rinus Willemsen

Rinus Willemsen uit Biervliet is een van de streektaalspecialisten in Zeeland. Speciaal voor deze krant klom hij in de pen.

’t roenkende al een paor daogen deu t durp. D’r zou een circus kommen. Wao zouen ze die tènte dan zetten? Op de Mart? Allicht nie joengen. Dat za de burgemêêster glad nie goed vinnen. ,,Nêê, nêê, op ‘t Laoge Weitje.”

In ‘t schoole zaoten wudder d’r natuurlijk over te praoten. Van lêêren kwam d’r niks terechte. ,,Pakken jullie maar je leesboek”, zei de mêêster.

As ‘n aos ee, wudder uut schoole nao ‘t Laoge Weitje. ‘n Grôôte rôôie vrachtauto kwam anriejen. Toen de motor afsloeg, sproeng d’r ‘n joenge gast uut. Die riep dat me uut de kant mosten. ,,Te gevaarlijk”, riep tie, ,,met al die dieren” terwijl hij naor de vrachtauto wees. Sies, een man mee ‘n sikje die overal bie was, gebaorende dat me vèrder achteruut mosten.

Nao ‘t eten wee nao ‘t Laoge Weitje. Dao vertellende Sies dat vorig jaor de tènte afgebrand was en dat allêêne de pieste was gered. Vandaor dat ze noe in de buitenlucht morgenaovund ’n voorstellieng zouen geven.

D’n anderen aovund nao ‘t circus. Wat ‘n drukte. Allicht, een circus op ‘t durp. En schôôn weertje. Êêst kwaomen d’r gasten mee kaortjes. Of je die goed wou bewaoren. Voo de verlotieng in de pauze. Toen kwaom ‘n meisje da over een staoldraod liep. Wel ‘n meter of vuuve ôôge. ’n Kèrel roffelde op ‘n grôte trom. Voo de spannieng ee. Toen pakkende ze ‘n fiets zonder bannen. ,,Die ‘eit dat vast a mêêr gedaon”, riep ‘n joengen uut de polder. Iederêên begon te lachen. Sies riep mee z’n Vlaoms accent of ‘t wat stiller kon worren.

Dan kwaomen d’r vier ‘onden. Die sproengen deu hoepels en gaoven pôôtjes. Dan pauze. De verlotieng schoot d’r deze kêêr bie in want de vint mee de priezen was nie gekommen! Toen kwaom d’r ‘n act mee ‘n laomao. Die kon voor- en achteruut lôpen en ook spriengen. Sies was noe ‘êlemao nie mêêr te ‘ouwen. Die klappende en sproeng net als die laomao rond. Die stevende op Sies af en spoog ‘t ‘em in z’n gezicht. ‘k Zag ‘t gebeuren, want ik stoeng d’r bie. Sies draoiende z’n kop nao de lachende meute en riep: ,,’k Gaon nooit nie meer naor ‘n cierk, al wor ik duuzend.” En weg was tie. Naor ‘uus.

Duuzend is tie nie geworren, mao toch wel ‘n èndje in de tachentig.

Zomer in Zeeland

door: Jan van Damme

Pas in de jaren vijftig kwam de trek naar de kust goed op gang. We moesten eraan wennen.

Ze kwamen uit dichtgepakte industriesteden waar 'frische Luft' alleen in dromen bestond. En ze kwamen van klei- en zandgronden die ver boven de zeespiegel lagen. Zon, zee en strand bleken een gouden combinatie voor het Zeeuwse toerisme. We wenden eraan, stalden vakantiegasten in onze voorkamer en namen zelf een paar weken genoegen met de bijkeuken. En we gingen toch ook maar eens een kijkje nemen op de dijk.

Een badpak, dat kenden we wel. Aan een bikini was nog minder stof besteed. Daar aan de kust, die Zeeuwse kust, daar was het zo gek nog niet.

Strandhokjes bij Domburg, 1937.
collectie Simonse Biggekerke, recordnr. 90974.

Kinderwagen op strand, Vlissingen mei 1969. | foto C. Kotvis, recordnr. 93426.

Cadzand-Bad, mei 1970 | recordnr. 18924.

Boulevard Vlissingen juli1970. | foto C. Kotvis, recordnr. 100142

◂ **IJscokar, 1939.**
collectie Simonse Biggekerke.
Recordnr. 89379.

▸ **Duinpad bij Zoutelande, 1950.**
Foto: A. de Muynck,
recordnr. 42660.

● **Voor alle foto's:**
Bron: ZB, Beeldbank Zeeland

Strand bij Zoutelande, circa 1952 | foto A. de Muynck, recordnr. 42829.

Paalhoofden bij Domburg, circa 1950 | recordnr. 19551.

Watersnoodmuseum

De ramp van 1953
én ons klimaat van de toekomst.

Nu te zien!

De klimaatvoorspelling van de toekomst in samenwerking met het KNMI.

Weg van de Buitenlandse Pers 5, Ouwerkerk, **www.watersnoodmuseum.nl**

Eva regelt!

ondersteunt (mantel)zorgers, hulpvragers, werkgevers en zorgprofessionals. We maken u wegwijs in de Nederlandse jungle van zorgwetten en bieden u mogelijkheden op maat.

Vraagt u zich af wat Eva regelt! voor u kan betekenen? Neem vrijblijvend contact met ons op, telefonisch of per e-mail. We staan u graag te woord.

EVA REGELT! VOOR INTEGRALE ONDERSTEUNING OP MAAT

0113 – 72 70 50 **info@evaregelt.nl** **www.evaregelt.nl**

Voor € 1,32 per week onbeperkt met de bus door Zeeland

Bent u 65 jaar of ouder?

Reist u graag met de bus, maar wilt u niet het volle pond betalen? Dan is onze Dal Vrij 65+ kaart geknipt voor u. Voor maar € 68,75 per jaar kunt u in heel Zeeland op stap met Connexxion.

Bestellen? Zo geregeld!

- Houd uw geldige persoonlijke OV-chipkaart bij de hand.
- Ga naar **www.connexion.nl/dalvrij65zeeland**, vul uw OV-chipkaartnummer en ingangsdatum in en klik op bestel.
- Betaal direct online via iDEAL.
- Laad eenvoudig op aan de zijkant van de bus.

Dat is slechts € 68,75 per jaar!

Informatie en bestellen
Ga naar www.connexxion.nl/dalvrij65zeeland

connexxion

Samen actief en creatief bezig zijn

Wat is er leuker dan gezellig samen koken of bewegen, een praatje maken, actief blijven en andere leuke mensen te ontmoeten? Vanuit het project SAIL worden er activiteiten georganiseerd voor mensen vanaf 60 jaar.

Wat houdt SAIL precies in?

Stay Active and Independent for Longer (SAIL) is een project met als doel het langer actief en onafhankelijk houden van ouderen, zodat zij minder afhankelijk worden van traditionele gezondheids- en sociale voorzieningen. Dit project wordt uitgevoerd in Cadzand-Bad en Cadzand dorp, Domburg en Oostkapelle. Het project is bedoeld voor zowel inwoners als toeristen. Langer vitaal zijn thuis en op vakantie.

Wat is er al gedaan?

Samen met inwoners en toeristen is gekeken wat hun behoeften zijn op het gebied van vitaliteit, langer zelfstandig thuis wonen, gezonde voeding, bewegen, welzijn en sociale contacten. En is samen besloten om een aantal van de genoemde thema's verder uit te werken. Dit is gedaan met lokale vrijwilligers, organisaties en ondernemers. Zo zijn er gezondheidschecks georganiseerd waar mensen inzicht konden krijgen in hun vitaliteit, wordt er in Domburg maandelijks gegeten bij lokale ondernemers en zijn er kookworkshops georganiseerd waarin 'gezond koken als je ouder wordt' centraal stond. Ook zijn er Nordic walking clinics georganiseerd en is er een vitaliteitsmarkt gehouden waarin het aanbod op het gebied van gezondheid, vitaliteit en wellness op Walcheren centraal stond. In Zeeuws-Vlaanderen zijn bijeenkomsten gehouden met gemeente, ZLTO en ondernemers om te bespreken hoe we Zeeuws Vlaanderen zich nog meer als foodregio zou kunnen profileren. Komende periode wordt gewerkt aan een zoekkaart waarmee gasten en inwoners actief kunnen zoeken naar noten, groenten, kruiden en eetbare bloemen welke in de omgeving te vinden zijn. Op spelenderwijze kan men kennismaken met de omgeving. Kortom SAIL is een levendig project met een divers programma waar diverse activiteiten worden georganiseerd voor zowel inwoners en toeristen.

Wilt u meer weten over het SAIL project? Dan kunt u contact opnemen met:
Tatiana Booi: Tatianabooi@impulszeeland.nl
Estherella van Klinken:
Estherella.vanklinken@ggdzeeland.nl
Patrick Vader: p.vader@sportzeeland.nl

Interreg 2 Seas Mers Zeeën
SAIL
European Regional Development Fund

Een zomerse combinatie

Stadstuin Goes is een echte 'samentuin': een flinke moestuin waar mensen bij elkaar komen om samen groente en fruit te telen. Het tuinieren gebeurt met oog voor natuurlijke processen en met respect voor plant en dier. Lezers van Zeeuws Weerzien krijgen een exclusief kijkje in de keuken.

Jozefien Vogel tussen de rabarberplanten | Foto: Marjo Griep

Rabarber-aardbeienmoes

Aan het begin van de zomer kunnen we bij Stadstuin Goes volop aardbeien trekken. Ook kan er dan nog steeds rabarber worden geoogst. Dit is dus de tijd om ze te combineren in een simpel maar smakelijk gerecht: rabarber-aardbeienmoes.

Ingrediënten:
Gebruik voor twee personen:
3-4 stengels rabarber
150 gram aardbeien suiker
De verhouding aardbeien, rabarber en suiker kunt u aanpassen aan uw eigen smaak.

Bereiden:
Was de rabarber en snij in stukjes. (Het houtig uiteinde wordt niet gebruikt.) Doe de stukjes in een pan met weinig water.
Laat de rabarber ongeveer 10 minuten zachtjes koken.
Was ondertussen de aardbeien, verwijder de kroontjes en snij de aardbeien door de helft.
Doe de aardbeien in de pan bij de rabarber en kook nog 5-10 minuten, totdat de rabarber en de aardbeien volledig uit elkaar zijn gevallen.
Laat de rabarber-aardbeienmoes een beetje afkoelen en voeg dan suiker naar smaak toe.
Serveer met een bolletje ijs en/of slagroom.
Of maak weer eens vlaflip, het toetje uit de jaren zestig en zeventig.
Vul daarvoor hoge glazen met laagjes rabarber-aardbeienmoes, yoghurt en vanillevla.

Met kousen en schoenen in de hemel komen

Afbeelding: Historische Vereniging Arnemuiden

Bovenstaande uitdrukking wordt gebruikt als men na veel moeite en inspanning een heerlijk doel bereikt...

Wie heeft er geen ervaring mee, het eindeloze rond breien op vier pennen of priemen. Velen van u hebben ze vast gebreid: kousen. Meestal in de kleur zwart, maar ook wit en rood komt voor. Hoeveel 'naaldjes' moest u als kind breien voor u buiten mocht gaan spelen?

In de maanden waarin niet mocht worden gevist was het breien van kousen een bijverdienste voor vissermannen. Daar had men vaak een 'kousenbreimachine' voor in huis staan. Met dit apparaat werd eerst het been gebreid, daarna kwam de hiel erin en vervolgens de voet en de teen. Na de teen werd de kous afgehaald en dicht gemaasd of samen gebreid.

Niet vissen? dan breien!

Tegenwoordig zijn er veel leuke kousen patronen; met kleurtjes, met kabels, met ajour. Stichting Zeeuwse Visserstruien heeft een mooi patroon ontworpen met het ajourmotief van een avonddoekje. U kunt de kousen zo lang breien als u wil, op de foto zijn het korte kousen. Aan één bol sokkenwol van 100 gram hebt u genoeg.

Fotografie: Martin van Dijke

Het patroon is te koop bij www.visserstruien.eu/webshop.

ZEEUWSE VISSERSTRUIEN

Koopt u de wol bij Atelier Jaffari in Arnemuiden? Dan krijgt u het patroon er gratis bij.

Zomer in Zeeland ...

ramon

Ontdek het erfgoed van Zeeland

ZEEUWSE ANKERS

via zeeuwseankers.nl en beleef het op de ankerplaatsen, plekken van cultuurhistorische betekenis.

Zeeuwse Ankers vertelt de verhalen bij landschappen, plekken, monumenten, voorwerpen en mensen uit het verleden. Zeeuwse Ankers nodigt uit tot ontmoeten en beleven. Zeeuwse Ankers verbindt het verleden, heden en de toekomst van Zeeland.

Kijk op zeeuwseankers.nl
en lees de verhalen!
Meer informatie?
Stuur een e-mail naar info@zeeuwseankers.nl

Zeeuwse Ankers is een samenwerkingsverband van Het Zeeuwse Landschap, Provincie Zeeland, Erfgoed Zeeland, Stichting Landschapsbeheer Zeeland, ZB | Planbureau en Bibliotheek van Zeeland, VVV Zeeland, Zeeuws Archief en Zeeuws Museum.

Feest van herkenning in de ZB!

Kom naar de ZB en:
- leen boeken, cd's of dvd's
- volg een cursus of een workshop
- drink een kopje koffie in het Leescafé
- neem deel aan één van onze activiteiten voor ouderen

De Klapbank
Op de begane grond in de ZB vind je 'De Klapbank'. De naam verwijst naar het bankje waarop de ouderen uit het dorp elkaar opzoeken en met elkaar over van alles praten. Hier geven we op kleine schaal workshops en cursussen aan en voor 50-plussers. Er is een speciale collectie voor mantelzorgers en je kunt er geheugenspellen doen op een heel grote tablet.

Openingstijden:
Maandag 13.00-20.00 uur
Dinsdag t/m vrijdag 10.00-20.00 uur
Zaterdag 10.00-16.00 uur

Kousteensedijk 7, 4331 JE Middelburg
0118-654000, info@dezb.nl, www.dezb.nl

ZB | Planbureau en Bibliotheek van Zeeland

Meulenberg Media

uitgeverij | ontwerp | reclame
digitalisering | grootformaat
drukwerk | printservice
belettering | textieldrukwerk

Drukkerij Meulenberg B.V.
Rotterdamsekaai 61 | 4331 GN Middelburg | Tel.: 0118 63 51 26
drukkerij@meulenberg.nl | www.meulenberg.nl

WOORDZOEKER 'ZOMER'

L	E	K	R	O	N	5	R	K	T	E	N	T
I	M	E	E	R	E	N	E	S	S	E	P	Z
R	N	D	I	S	C	O	T	2	R	R	A	S
B	F	E	I	T	R	O	P	S	W	N	R	I
E	A	E	F	B	N	A	B	A	D	P	A	K
N	R	R	M	R	L	A	R	Z	E	E	S	N
N	V	E	B	M	8	M	K	I	O	T	O	A
O	W	A	B	6	C	S	U	A	L	O	L	R
3	L	O	S	A	C	A	R	A	V	A	N	1
O	O	U	M	J	E	U	D	N	A	R	T	S
M	B	P	U	N	E	T	E	I	N	4	G	I
E	9	L	R	A	U	G	U	S	T	U	S	R
R	I	U	B	S	R	E	E	7	N	O	A	F

© Louis Kesteloo

In het lettervierkant zitten onderstaande 34 woorden verstopt (horizontaal, verticaal en diagonaal). In een aantal woorden in het diagram ontbreekt een letter. Deze moet u zelf invullen. De letters uit de vakjes 1 t/m 9 vormen samen met de niet-weggestreepte letters de oplossing, die uit drie woorden bestaat.

bal	meer	zomer	parasol	sportief
bus	reis	badpak	Renesse	vakantie
lol	tent	camper	snorkel	frisdrank
pet	warm	strand	augustus	zonnebril
zee	zand	surfen	barbecue	zwembroek
druk	disco	terras	genieten	onweersbui
juli	vloed	caravan	palmboom	

Puzzel mee en win een prijs

Stuur de oplossing van de puzzel inclusief uw adresgegevens vóór 1 september op naar weerzien@feestvanherkenning.info of naar Postbus 33, 4350 AA Veere.

Onder de goede inzenders verloten wij vijf exemplaren van de uitgave "Dichter bij Cats – 400 jaar Sinne- en minnebeelden", een ode aan het schrijversdebuut van de Zeeuwse dichter, schrijver, bestuurder en staatsman Jacob Cats (ter beschikking gesteld door ZB|Planbureau en Bibliotheek van Zeeland).

De oplossing van de vorige puzzel was: Goed Zeeuws, goed rond. Terecht herkenden velen van u hierin de laatste regel van het Zeeuwse volkslied.

Het keramiek borstbeeld van een Zeeuwse boer, gemaakt en geschonken door de heer Jan Davidse, gaat naar de koffie-/puzzelgroep van de somatiek afdeling van woonzorgcentrum Scheldehof in Vlissingen.

Het boek 'Een Zeeuwse zeeschilder' gaat naar:
A.T.M. de Milliano, Terneuzen
M.J. de Regt, 's-Heer Hendrikskinderen

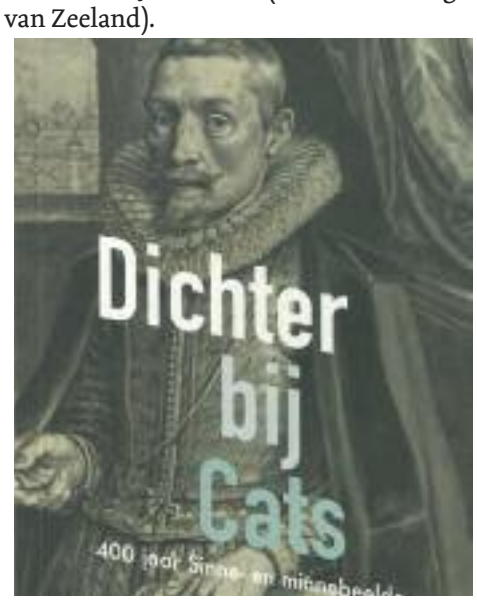

Wat weet u er nog van?

Wilt u reageren op een artikel uit deze krant? Stuur uw reactie naar weerzien@feestvanherkenning.info. Wilt u niet dat uw naam in de krant wordt geplaatst, zet dit er dan duidelijk bij. Een greep uit de reacties op het vorige nummer:

• Voorbij de Lêêgte tussen de Oostdijk en Waarde had men vroeger een café Luchtenburg. Mijn opoe kwam van Waarde en tussen de papieren van mijn vader vond ik het rijm dat op het uithangbord van het café was geschreven: 'Toen eertijds Luchtenburg hier was, was ook de scheepvaart hier; men werd ontlast om verder op te varen. Nu bouw ik hier ter plaatse neer, een tap voor burger, boer en heer; wat kan de tijd verandering baren.' Ik verheug me op het volgende blad!
Mevr. Timmermans-van Iwaarden

▸ leesverder op de volgende pagina

• Graag wil ik mijn waardering uitspreken voor uw krant. Als 84-jarige valt er voor mij veel interessants te lezen over vroeger, zoals de werkzaamheden op de akkers in oude stijl. Tijdens de lange schoolvakanties hielpen wij aardappels rapen achter een door 2 paarden getrokken rooier. De beloning bedroeg 5 gulden per dag, best een leuk bedrag in die sobere oude tijd. Het werd elke zaterdag stipt uitbetaald in contanten in een oude boerenschuur. Belastingvrij! Mijn welgemeende dank voor het ophalen van deze oude herinneringen! | *Cor Boeije*

• Op de lagere school heb ik ooit het Zeeuwse gedicht "Joane wou een bromfiets koapen" gelezen. Is dit gedicht bij iemand bekend? *Maria Manuputty*

• Beste mensen, ik trof in ons restaurant jullie krantje. Mijn buren vroegen zich af "hoe kom je dáár nou weer aan?" Geef hier vooral bekendheid aan, prop de brievenbussen vol met nummer 3! *Susan Stanma*

• Rinus Willemsen schreef in zijn voorjaarscolumn over kruunaogels sniejen. O.a. mevr Swinkels wilde graag weten welke heerlijk ruikende struik hiermee werd bedoeld. Het verlossende antwoord: het zijn de bloeiende bloemen van de sering!

Een bezoekje waard!

Tijdelijke exposities in de Zeeuwse musea

Het Belfort | Groote Markt 1, Sluis
t/m 17 augustus 2019: Ria de Lijser, schilderijen en aquarellen
21 augustus t/m 26 oktober 2019: Jong talent, Bart Kok en Klaar Jonkman • www.belfortsluis.nl

Het Polderhuis Musea & meer | Zuidstraat 154-156, Westkapelle
t/m 12 januari 2020: 'De reizende kunstenaar - Albert Depré - voyage en Hollande 1907. • www.polderhuiswestkapelle.nl

Industrieel Museum Zeeland | Westkade 114, Sas van Gent
t/m december 2019: 'Kanalen verbinden' - de belangrijkste kanalen in Zeeland • www.industrieelmuseumzeeland.nl

Marie Tak van Poortvliet Museum | Ooststraat 10a, Domburg
t/m 3 november 2019: 'Beelden van Ollo Feenstra' – in de museumtuin.
23 juni t/m 3 november 2019: 'Reprise: Zeeuwse portretten II'
• www.marietakmuseum.nl

Museum de Burghse Schoole | Kerkstraat 3, Burgh-Haamstede
t/m 26 oktober 2019: 'Betonnen bezetting - de Atlantikwall beSchouwd' • www.burghseschoole.nl

Museum De Meestoof | Bierensstraat 6, Sint-Annaland
t/m 31 oktober 2019: '75 jaar bevrijding' • www.demeestoof.nl

Museum Het Warenhuis | Markt 2, Axel
t/m 19 oktober 2019: 'Expo Grondstoffen' - Jennifer de Jonge.
t/m 19 oktober 2019: 'Kijk naar beneden, dan zie je meer' - fossielen en bodemvondsten in Zeeuws-Vlaanderen en de Westerschelde (250-jarig jubileum van het Zeeuws Genootschap) • www.hetwarenhuis.nl

Museum Hulst | Steenstraat 28, Hulst
t/m 29 juni 2019: 'Kornelis Jacobus Huineman, een sociaal bewogen en bevlogen kunstschilder in het voorland van Vlaanderen'
• www.museumhulst.nl

Museum Schooltijd | Nieuwstraat 2-4, Terneuzen
t/m 31 juli 2019: 'Suske en Wiske'. Collectie van Peter Koole.
• www.schoolmuseumterneuzen.nl

Museum Veere | Kaai 25-27 en Markt 5, Veere
2 juni t/m 24 november 2019: 'Veere daar moest je geweest zijn' - Veere als 'inter'nationale kunstenaarskolonie • www.museumveere.nl

Stadhuismuseum Zierikzee | Meelstraat 6, Zierikzee
t/m 18 augustus 2019: 'Aanwinsten 2018' – aanwinsten historische collectie gemeente Schouwen-Duiveland.
t/m 29 maart 2020: 'François Ryckhals – een Zeeuwse meester uit de Gouden Eeuw' • www.stadhuismuseum.nl

Streek- en landbouwmuseum Goemanszorg | Molenweg 3, Dreischor
'Veranderd eiland voor en na de Ramp' • www.goemanszorg.nl

Watersnoodmuseum | Weg van de Buitenlandse Pers 5, Ouwerkerk
'De Sluiting in Kleur - Foto-expositie Rykel ten Kate'.
'65 schenkingen - elke schenking heeft een eigen verhaal'.
'Geschilderd vanuit Ouwerkerk' - tekeningen en schilderijen van Jan Meine Jansen • www.watersnoodmuseum.nl

Zeeuws Archief | Hofplein 16, Middelburg
t/m 5 oktober 2019: 'De 9 levens van Cornelis Goliath (1617-1660) wereldberoemd kaartmaker in Zeeland en Zuid-Amerika'.
• www.zeeuwsarchief.nl

Zeeuws Museum | Abdij, Middelburg
t/m 3 mei 2020: 'Nooit meer werken' - kunstwerken over werk: toen, nu en straks (vanaf 25 mei ook op twee tijdelijke buitenlocaties in Vlissingen en Breskens) • www.zeeuwsmuseum.nl

Check voor uw bezoek de openingstijden van het betreffende museum

Weer even thuis

Weer even thuis is een wekelijkse rubriek in de PZC, waarin mensen terugblikken op hun jeugd. Ze staan altijd voor de deur van het huis waar ze opgroeiden.

Daar hing de touwter

Jan de Jonge is zelf geen boer geworden. Maar hij koestert warme herinneringen aan zijn jeugd op de boerderij aan de Zuidlangeweg bij Kats.

Jan kreeg te horen: als het kan moet je géén boer worden. Die raad heeft hij ter harte genomen. Hij werd fysiotherapeut en acupuncturist en kwam op Schouwen-Duiveland terecht. Wat niet wegneemt dat hij de herinneringen aan zijn boerenjeugd koestert. ,,Kijk", wijst hij naar de bomen naast het huis, ,,daar hadden we een schommel hangen. In de schuur hingen er nog twee. Er kwamen vaak kinderen mee uit het dorp. Om te touwteren, zeiden we dan. Ik had als kind alle vrijheid. Hutten bouwen, vogelnesten zoeken en uithalen, er lagen soms hele mooie gekleurde eitjes in. We verzamelden kikkers in een glazen bak, die de volgende ochtend weer leeg was."

Toen hij wat groter was mocht hij meerijden op de vlastrekker om de bossen vlas op te vangen en op het land te gooien. In vol ornaat, met een leren schort aan en een shirt met lange mouwen: ,,Na een paar uur op de vlastrekker had je zware armen, maar het voelde tof dat je het had gedaan."

Jan de Jonge op de boerderij aan de Zuidlangeweg bij Kats | foto Marcelle Davidse

Het was een dolle beestenboel

Ze woont al ruim 30 jaar in de Randstad, maar is nog altijd een trots 'Zeeuws meisje'.

Het ouderlijk huis van Rita de Bruijckere (53) stond op een afgelegen plek aan de Oostburgseweg tussen Oostburg en Draaibrug. ,,Als mensen over ons huis spraken hadden ze het over 'de woning aan de Liter', zoals het gebied rondom ons heette. Ik ging naar school in Aardenburg, een dagelijkse fietstocht van zes kilometer heen en zes kilometer terug. Ver fietsen was een nadeel, maar er zaten ook voordelen aan wonen op het platteland. Als wij een geit wilden, kregen we een geit. Als we cavia's wilden, kregen we cavia's, we hadden ruimte genoeg. Sowieso was het een dolle beestenboel bij ons thuis, want mijn vader was in de jaren '70 en '80 de grootste varkensfokker van Zeeuws-Vlaanderen."

De Bruijckere speelde vooral met haar twee jongere zusjes. ,,Schoolvriendinnetjes kwamen zelden langs, daarvoor was het te ver fietsen. Het leuke van een boerenbedrijf: iedereen kwam langs de achterdeur naar binnen. Op vaste tijden werd koffie gedronken door onze familie, samen met de chauffeurs die varkens kwamen laden."

Rita de Bruijckere in Aardenburg | foto Peter Nicolai

Shirley Temple en een zakje friet

Zei je Cor Hart dan wist een jaar of wat geleden bijna iedereen op Schouwen-Duiveland te vertellen over wie je het had. Die fietsenmaker van de Kerkweg in Kerkwerve. Cathie Hart (51) uit Scharendijke groeide op in het huis naast de winkel en werkplaats van haar ouders. ,,Als ik benzine ruik, denk ik weleens...o ja. Dan weet je opeens weer hoe het in de werkplaats rook."

Ze heeft goede herinneringen aan haar ouderlijk huis, waar ze - met twee jongere broertjes - opgroeide. Op zaterdagmiddag in de woonkamer oude zwart-wit-films op de Belg kijken. ,,Met Shirley Temple en weet ik veel wie. Dan kreeg ik een gulden en ging ik eerst naar ome Jan Verton, die had een frietzaak. Zo'n stacaravan aan de Ring. Daar haalde ik een zakje friet met mayonaise en dat at ik thuis voor de tv op."

Een weekje ponypark Slagharen zat er niet in. Een dag vrij was een dag geen inkomsten. ,,Mijn vader heeft weleens gevraagd: heb je dat nooit gemist? Maar ik wist niet beter. En wie ging er in die tijd wel op vakantie naar Spanje of een week op wintersport? Er waren altijd wel vriendinnetjes om mee te spelen."

Cathie Hart in Kerkwerve | Dirk Jan Gjeltema

Herinnerings-koffer: 'Strand'

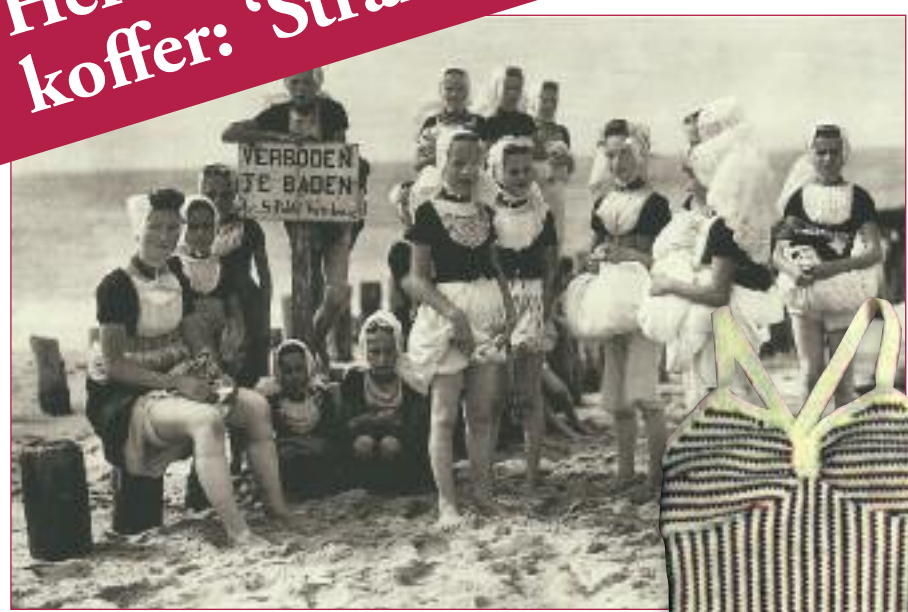

Op schoolreis naar het strand.

Stichting Feest van Herkenning presenteert koffers gevuld met bekende en minder bekende voorwerpen uit Zeeland. De voorwerpen roepen herinneringen op aan vroeger.

Een dagje strand

'Even naar het strand' was vroeger wel wat anders dan nu. Niet alle Zeeuwse schoolkinderen woonden dichtbij zee. Zij voelden het zand alleen tussen hun tenen tijdens het jaarlijkse schoolreisje. Volwassenen flaneerden nog gekleed in dracht langs het strand: rokken omhoog en alleen even pootje baden! Gaandeweg veranderde het 'modebeeld'. Wat werd er gelachen om de eerste gebreide zwembroek, maar ook vol bewondering gekeken naar het gebreide damesbadpak. "Dat zag er verdraaid mooi uit in 't blauw-wit, bewerkt met mooie versiersels. Alleen moest je dat niet in het water showen, want dan was het model ver te zoeken! Ik herinner mij dat mijn moeder vol schaamte de zee uitkwam met het badpak ergens tussen haar knieën" aldus een deelnemer aan één van de herinneringssessies van Feest van Herkenning.

De strandkoffer is in samenwerking met museum Terra Maris gevuld met allerlei voorwerpen die herinneringen oproepen aan zonnige uurtjes bij zee. Van schelpen en haaientanden tot hoedjes en een NIVEA strandbal. Zand om taartjes mee te bakken, een verrekijker en een lege fles met een bijzondere boodschap erin verborgen. Ook een pot vol zeewater met een levensechte kwal en garnaaltjes in een netje spreken tot de verbeelding... Er zijn zelfs mensen die kunnen ruiken uit welk deel van de zee een grote wilde oester komt.

SAMEN HERINNEREN - EEN FEEST VAN HERKENNING

Hoe ouder we worden, hoe meer herinneringen we hebben. Dit kunnen mooie, grappige of ontroerende anekdotes zijn, soms ver weggestopt of juist nog helder voor de geest. Het samen delen van verhalen over vroeger en het uitwisselen van dierbare 'souvenirs' met leeftijdgenoten geeft positieve energie.

Stichting Feest van Herkenning organiseert daarom bijeenkomsten waarbij het delen van herinneringen centraal staat. Dit gebeurt aan de hand van themakoffers: verzamelingen van attributen, veelal afkomstig uit Zeeuwse musea, die verwijzen naar een bepaald thema of tijdsperiode. Vrijwilligers presenteren de voorwerpen en gaan met de aanwezigen hierover in gesprek bij een gezellig kopje koffie of thee. Onder de naam 'Feest van Muziek' worden ook muziek- en zangbijeenkomsten georganiseerd. Ons doel is om onze activiteiten zo breed mogelijk in te zetten in de hele provincie Zeeland.

BOEK EEN BIJEENKOMST

Nieuwsgierig geworden? Wij komen graag naar u toe om een kofferpresentatie te verzorgen. Dit doen wij voor groepen van maximaal 20 personen, bijvoorbeeld in zorginstellingen, huiskamerprojecten, wooncomplexen etc.
De kosten bedragen **€** 40,-- per presentatie, die wordt gegeven door twee van onze ervaren vrijwilligers. Thema's zijn bijvoorbeeld de winkel van Sinkel, huishoudelijk leven, naar school, het Oranjehuis en nog veel meer.

U kunt hiervoor contact opnemen met Sylvia van Dam Merrett via secretariaat@feestvanherkenning.info.

Lees meer over onze activiteiten op www.feestvanherkenning.info.

Vooraankondiging

BIJEENKOMST IN HET TUINHUIS VLISSINGEN

Op **24 september** organiseert Stichting Feest van Herkenning samen met het Tuinhuis van WVO Zorg (in het groene hart van volkstuinencomplex Levenslust tussen Vlissingen en Koudekerke) een informatiebijeenkomst voor ouderen met beginnende dementie en hun mantelzorgers.

Het Tuinhuis is o.a. een plek waar mensen met geheugenproblemen of beginnende dementie en hun mantelzorger welkom zijn. Voor een praatje, een bakje koffie of een leuke activiteit.

Op 24 september is er een informatiemarkt met verschillende organisaties en organiseert Stichting Feest van Herkenning een herinneringsbijeenkomst met een themakoffer, waar u gratis aan deel kunt nemen. Meer hierover in de volgende editie van Zeeuws Weerzien, of kijk voor actuele informatie op **www.feestvanherkenning.info**.

Uitnodiging

Weet u nog hoe de kaneelstokken geurden in de grutterswinkel? Hoe de kapper schaar en scheerkwast hanteerde? Welke kleding er vroeger werd gedragen?

In samenwerking met Museum Het Vlaemsche Erfgoed en gemeente Sluis nodigen wij u graag uit voor een herinneringsbijeenkomst in het museum in Groede. Vrijwilligers van Stichting Feest van Herkenning presenteren een koffer met bekende en minder bekende voorwerpen, waarover zij graag met u in gesprek gaan. Weet u nog waar de voorwerpen voor werden gebruikt? Burgemeester Vermue van gemeente Sluis is eveneens aanwezig en is benieuwd naar uw verhalen.

TOEGANG
Gratis (inclusief bezichtiging van het museum).

DATUM EN TIJDSTIP
6 augustus van 14.30 - 15.30 uur
Wilt u ook het museum bezichtigen, komt u dan iets eerder.

LOCATIE
Museum Het Vlaemsche Erfgoed
Slijkstraat 10, 4503 BC Groede

DOELGROEP
Deze bijeenkomst is geschikt voor alle oudere inwoners van Zeeland (speciaal uit de regio Zeeuws-Vlaanderen) die het gezellig vinden om samen met anderen herinneringen aan vroeger op te halen. Het museum is toegankelijk voor minder validen.

AANMELDEN
U kunt zich rechtstreeks bij het museum opgeven op de volgende manieren:
- Stuur een email aan erfgoed@zeelandnet.nl (vermeldt duidelijk uw naam en met hoeveel personen u komt)
- Bel met het museum via 0117 372414

Voor deze bijeenkomst geldt een maximum aantal deelnemers van 15 personen. Uw aanmelding wordt op volgorde van binnenkomst behandeld.
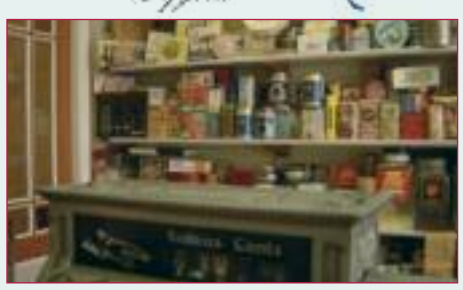
Deze bijeenkomst wordt mede mogelijk gemaakt door: